

ദേശവാക്യാമൃതം

ആറാം പപ്പം

ദശവാക്യാമൃതം ആറാം പാഠ്യം

താളിലക്കം
2020

പേര്: ദശവാക്യാതൃതം ആറാം പദ്യം

പ്രസാധകർ: താളിളക്കം

ഡിസംബർ 2020

Layout Design: പ്രവീൺ വർമ്മ

Copyleft:

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബുണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കുപ്പാട്: വിക്സിപ്പീഡിയ.

THE DECALOGUE - THE FIFTH COMMANDMENT

ദശവാക്യാമൃതം - ആറാം പദ്യം

അഞ്ചാം കല്പന: (നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു തന്നെ ദേശത്തു നിന്റെ നാളുകൾ ദീർഘമാകുവാനായിട്ടു) നിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ ബഹുമാനിക്ക. വീട്ടിൽ തലയാളികളായ അച്ഛൻ അമ്മ കാരണവർ യജമാനൻ യജമാനത്തി എന്നിവരേയും രാജാവെയും രാജാധികാരമുള്ള എല്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും സഭയിൽ പ്രമാണപ്പെട്ട ഗുരുഭൃതന്മാരെയും ബഹുമാനിക്കേണം. ആയതു വിനയ അനുസരണങ്ങളോടേ നടന്നു മാനമയ്യാദ ഒപ്പിച്ചു സ്നേഹശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്യുന്നതു അത്രേ. പെറ്റവരോ യജമാനന്മാരോ അധികാരികളോ ദൈവവചനത്തിന്നും ദൈവേഷ്ടത്തിന്നും നീതിക്കും വിരോധമായി എന്തെങ്കിലും കല്പിക്കയും ചോദിക്കയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം ബന്ധുക്കളേക്കാൾ ബന്ധുവും മുഖ്യസ്ഥന്മാരേക്കാൾ മുഖ്യസ്ഥനും വലിയവൻ ദൈവമത്രേ എന്ന് വെച്ചു അതിന്നു ചെറിയൊരു കൈയെടുത്താൽ ദൈവത്തിന്നു മാത്രം ചെറിയൊരു കൈയെടുത്തു നടക്കേണം.

മേല്പറഞ്ഞവർ എല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനാപതികൾ ആകകൊണ്ടു യഹോവ അവർക്കു തന്നിൽ കിഴിഞ്ഞ മാനത്തെ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനെ ഒപ്പിക്കുമ്പോൾ പാത്രങ്ങളുടെ മാറ്റിനെ നോക്കേണ്ടാ. അവർക്കു കുറവുണ്ടായാലും അവർ ഇഹത്തിൽ ദൈവനാമത്തിൽ നീതിത്തായങ്ങളെ നടത്തുന്നു. ആകയാൽ തന്നെ പെറ്റവരെ ശപിച്ചും നാണം കെടുത്തും മനസ്സിനെ നൊമ്പലിച്ചും അടിച്ചും ചൊടിച്ച് മറ്റും നടക്കുന്നവന്റെ വിളക്കു കൂരിൽ ട്വിൽ കെട്ടു പോകും. ആയതിന്നു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ചൊല്ലാം. വളരെ മുകോപമുള്ള ഒരു ബാല്യക്കാരൻ വയസ്സനായ തന്റെ അച്ഛനെ കോപത്തിൽ തല്ലിക്കൊന്നു. ശവത്തെ എടുത്തു മറ്റു ചെയ്തു. കിഴവൻ മകന്റെ കയ്യാൽ മരിച്ചതു യാതൊരുത്തരും കാണാഞ്ഞിട്ടും ഊഹിക്കാഞ്ഞിട്ടും മരിച്ചുപോയ തൊണ്ടന്റെ മകൻ മൂന്നുനാലു പക്ഷികളെത്തങ്ങളുള്ള ഒരു കൂടിനെ പിടിച്ചുനേപോലെ വടികൊണ്ടു തല്ലുമ്പോൾ തന്റെ തോട്ടത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരുത്തൻ യദാർശയാ കണ്ടാറെ അവനോടു; അയ്യോ പാപി ഇതെന്തൊരു പണി? ആ സാധുക്കളായ പക്ഷികളെത്തങ്ങളെ നീ എന്തിന്നു തല്ലി ഉപദ്രവിക്കുന്നു? അവ നിന്നോടു എന്തു ചെയ്തു? എന്നു പറഞ്ഞു തടുത്തതിന്നു ആയവൻ: ഏകദേശം! പിതൃഘാതക! എന്ന് എന്നെ നോക്കി കൂകുന്നതിന്റെ നീ കേട്ടിട്ടില്ലയോ? ഇങ്ങനെ എന്തു കൊണ്ടു കൂകുന്നു? എന്നു ചൊല്ലി കണ്ണു ചുവപ്പിച്ചു കയ്യാൽ നോക്കി പിന്നെയും അവന്റെ തല്ലേണ്ടതിന്നു മരത്തിന്മേൽ കയറി. ആ മനുഷ്യനോ ഇവൻ തന്നെ അപ്പനായ വയസ്സനെ കൊന്നവനായിരിക്കും. എന്നു സംശയിച്ചു വേഗം ചെന്നു തോട്ടത്തിൽ കണ്ടതിനെ പൊലീസ്സ് റാണാവിൽ അറിയിച്ചു. ഉടൻ പൊലീസ്സുകാർ വന്നു അവനെ പിടിച്ച് തൂമ്പുണ്ടാക്കി. ന്യായാധിപൻ വിസ്തരിച്ചതിൽ

താൻ അർശനെ അടിച്ചു കൊന്ന കുറ്റത്തെ സമ്മതിച്ചു തുക്കമരത്തിൽ മരിപ്പാൻ സംഗതി വന്നു.

തന്റെ അമ്മയർശനാരെയും കാരണവന്മാരെയും മറ്റും അടിക്കുന്ന വൻ സ്വന്ത മക്കളുടെ കൈയിൽ തന്നെ തല്ലുവാൻ വടിയെ കൊടുക്കുന്നു നിശ്ചയം. ദുഷ്ടനായ ഒരു മകൻ തന്റെ അർശന്റെ തലമുടിയെ (കടു മയെ) പിടിച്ചു അവനെ അകായിൽ നിന്നു പുറത്തേ വാതില്പടിയിലോളം വലിച്ചു കോലായിലേക്കും ഇഴെച്ച് വലിക്കുന്ന ഭാവം അർശൻ കണ്ടപ്പോൾ: അയ്യോ മകനേ, മതി! ഇപ്പോൾ വിടുക! മുമ്പേ ഞാനും നിന്റെ മൂത്ത പുനെ മുടി പിടിച്ചു വാതിലോളമേ വലിച്ചു കൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ളൂ എന്ന് കേട്ടു മകൻ ഞെട്ടി പിടി വിട്ടുകളഞ്ഞു.

അമ്മയർശനാരെ തല്ലിയ കൈ ശവക്കുഴിയിലും സ്വസ്ഥമായിരിക്കയില്ല. തന്റെ അമ്മയെ ദുഃഖിപ്പിച്ചവൻ അതിൻ ഫലം അനുഭവിക്കാതെ ഇരിക്കുകയില്ല. എന്നതിന്നു ഒരു ദുഃഖവർത്തമാനത്തെ കേൾപ്പിൻ.

പോക്കിരിയായ ഒരുവൻ സാധുവും വയസ്സനുമായ തന്റെ അർശനോടു കൂടുകൂടെ കയത്തും ചൊടിച്ചുകൊണ്ടും അവനെ ദുഃഖിപ്പിച്ചതല്ലാതെ ചാവു കിടക്കയിലും മനം നൊന്തു കരവാൻ ഇട വരുത്തി. അവന്റെ മരണത്തിൽ ആ ബാല്യക്കാരൻ സന്തോഷിച്ചതു കൂടാതെ പെറ്റപ്പനെ കഴിച്ചിടുമ്പോൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചതു കണ്ടവർ: ദൈവം ഇവനെ ഇത്ര പൊറുത്തതും ജീവനോടെ വെച്ചതും അത്ഭുതമല്ലേയോ; ഇങ്ങനേത്തവന്നു ദൈവം വരുത്തുന്ന ശിക്ഷ എന്തായിരിക്കും പോൽ എന്നു തങ്ങളിൽ വിചാരിച്ചു കാത്തിരുന്നു. അതിൽ പിന്നെ വേണ്ടുന്ന പൊന്നും മണ്ണും ഉള്ള ഒരു പെണ്ണിനെ റിവാഹം ചെയ്തു. ധനമദത്താൽ ഗർവ്വിച്ചുവെങ്കിലും വേളി കഴിഞ്ഞിട്ടു ഒരു കൊല്ലം കഴിയുന്നതിനിടയിൽ കെട്ടിയവൾ മരിച്ചു കഴിയിടുമ്പോൾ അവൻ വളരെ തൊഴിച്ചു കരഞ്ഞു. അവൾ സന്തതി കൂടാതെ മരിക്കുകൊണ്ടു ആ നാടുമുറപ്രകാരം സ്ത്രീധനത്തെ അവളുടെ ബന്ധുക്കൾക്കു തിരികേ ഏല്പിക്കേണ്ടി വന്നു. തന്റെ വലിപ്പത്തിനും ഉയർച്ചക്കും പെട്ടെന്നു തട്ടിയ താഴ്ച കൊണ്ടു വീണ്ടും ദരിദ്രനായി മുമ്പേ ശീലിച്ച് സുഖഭോഗങ്ങൾ ഇല്ലാതെ വലഞ്ഞിട്ടും പണിയെടുപ്പാൻ മനസ്സു വെക്കുകയാൽ കപ്പാനും കവരവാനും തുടങ്ങിയാറെ ഒടുവിൽ കളവു കൂറ്റത്തിൽ ഉൾപെട്ടു നാടു കടത്തപ്പെട്ടവൻ ഇടവരികയും ചെയ്തു. എങ്കിലോ മക്കൾ പെറ്റവർക്കു പ്രത്യാപകാരം ചെയ്തു അവരുടെ അനുഗ്രഹം കൈക്കലാക്കേണം. പെറ്റവരുടെ ആശീർവാദം വലിയ മുതലിനേക്കാൾ മക്കൾക്കു മഹാലാഭം തന്നെ എന്നതു നല്ലൊരു കഥയാൽ വിളങ്ങും. വിവാഹപത്നവുമുള്ള ഒരു കന്യക തന്റെ നാൾ കഴിച്ചലിന്നും ദരിദ്രതയും രോഗവും വയസ്സുമുള്ള വിധവയായ അമ്മയുടെ കഴിച്ചലിന്നും വേണ്ടുന്നവന്റെ സമ്പാദിക്കേണ്ടുന്നതിന്നു തുണയായ മുതലായ പണികളെ ചെയ്തുവന്നു. തനിക്കു എത്ര പ്രയാസം വന്നിട്ടും അമ്മയെ ക

റിച്ച് മുഷി യാതെ വളരെ സ്നേഹത്തോടെ നോക്കി വേണ്ടുന്ന ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുപോന്നു. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ധനവാനും ഘനശാലിയുമായ ഒരു ബാല്യക്കാരൻ അവളെ സ്നേഹിച്ചു വിവാഹത്തിനായി ചോദിച്ചപ്പോൾ താൻ വേളി കഴിച്ചാൽ അമ്മയെ പോറ്റി ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിന്നു ഇനിമേൽ അത്ര ഇട ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു ശങ്കിച്ചതെന്നയും അവനെയും നോക്കി എത്രയും മനസ്സും സന്തോഷവും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അമ്മയേ വിചാരിച്ചിട്ടു സമ്മതപ്പെടാതെ ഇരുന്നു. അതിനെ കേട്ട ജനങ്ങളിൽ പലർ കാറ്റടി കുമ്പോൾ തുറ്റാത്ത വമ്പൊണ്ണത്തി എന്നു വിചാരിച്ചു അവളെ തുഹ്ശി കരിച്ചു എങ്കിലും ചിലർ അവൾ ഒരു ശുദ്ധകന്യകാരത്നം തന്നെ എന്നു വെച്ചു അവളെ മാനിച്ചുപോന്നു. മേല്പറഞ്ഞ ബാല്യക്കാരൻ മറ്റൊരുത്തിയെ വിവാഹം ചെയ്തു. അവൻ വിവാഹം ചെയ്തു വൃ മാസങ്ങളുടെ ശേഷം ഇവളുടെ അമ്മ കഴിഞ്ഞു പോയി. ആ ഇടേക്കു തന്നെ ആ ബാല്യക്കാരനും ലോകത്തെ വിട്ടു. അവൾ മാതൃസേവയെ വിട്ടു അവനെ കെട്ടിയിരുന്നവെങ്കിൽ അമ്മയും കെട്ടിയവനും മരിച്ചുപോയ ദുഃഖം അവളെ ബഹു കഷ്ടത്തിൽ ആക്കുമായിരുന്നു. അമ്മ മരിച്ചതിൽ പിന്നെ നല്ല ഒരു ഭക്തനും കഴിച്ചലിന്നു വകയുള്ളവനുമായ ഒരു ബാല്യക്കാരൻ അവളുടെ സുശീലത്തെ അറിഞ്ഞു അവളെ വിവാഹം ചെയ്തു. പിന്നെ അവൾ വീട്ടുകാര്യത്തിൽ ദൈവാന്മാഗ്രഹം ലഭിച്ചവളായി മക്കളെയും പേരമക്കളെയും കണ്ടു ദീർഘായുസ്സോളം ജീവിച്ചു ഒടുക്കം ദൈവം തന്റെ ഭക്തന്മാർക്കൊടുക്കുന്ന രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഏതു ദേഹിയും ശ്രേഷ്ഠാധികാരങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങുക, കാരണം ദൈവത്തിൽനിന്നല്ലാതെ അധികാരം ഒന്നുമില്ല. അധികാരത്തോടു മറുക്കുന്നവൻ ദൈവവ്യവസ്ഥയോടു മറുക്കുന്നു. അന്യായം കലപാതകം മുതലായ ദുഷ്ടതകളെ തടുത്തു കള്ളന്മാർ മുതലായവരെ ശിക്ഷിച്ചു നീതിന്യായങ്ങളെ നടത്തി നല്ല പ്രജകളെ രക്ഷിച്ചു പരിപാലിക്കേണ്ടതിന്നു കോയ്മ ദൈവത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കുന്നു. മരത്തണലിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ മരത്തെ നൊമ്പിക്കരുതു. നായ്ക്കല്ലുകളെയും കളികളെയും പരിച്ചുകയ്യാതെ ഞാറിനെ നെരുക്കുന്നവൻ ദുഷ്ടന്മാർക്കു മിത്രനും ശിഷ്ടന്മാർക്കു ശത്രുവും അത്രേ. ആകയാൽ കോയ്മ നല്ലവരെ രക്ഷിച്ചു ദുഷ്ടന്മാരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നാം അവർക്കു എന്തുധത്തിൽ പിന്തുണയായി ഇരിക്കേണം; ആ സംഗതിയാൽ; ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുവിൻ രാജാവെ മാന്ത്രികൻ എന്നും രാജാവിനുള്ളതിനെ രാജാവിനും ദൈവത്തിനുള്ളതിനെ ദൈവത്തിനും ഒപ്പിപ്പിൻ എന്നും ദൈവം കല്പിക്കുന്നു. അതുകൂടാതെ നിങ്ങൾ ഭക്തിയിലും ക്ഷാന്തിയിലും മര്യാദയിലും ജീവനും കഴിച്ചു എല്ലാമനുഷ്യർക്കു വേണ്ടിയും രാജാക്കന്മാർക്കു വേണ്ടിയും അധികാരികൾക്കു വേണ്ടിയും ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും യാചിക്കുകയും ചെയ്യിൻ.

കോയ്യ രാജ്യമെന്ന ഗ്രഹത്തിൽ തലയെന്നു പറയാം. അതു കെട്ടുപോ യാൽ വീടു മുഴുവനും നശിക്കും. ദൈവത്തെ കുറിച്ചുള്ള ഭയഭക്തി തലയുടെ മുഖവും, മമതയും സ്നേഹവും അതിന്നു നെറ്റിയും, രാജപ്രജാധർമ്മങ്ങൾ തലയുടെ മണ്ടയും എന്നു പറയാം. ഇങ്ങനെ എല്ലാവരും ഒത്തൊരുമിച്ചു കോയ്യയുടെ അനുകൂലമായിരിക്കേണം.

ഒടുവിൽ വേലക്കാരെ സകല ഭയത്തോടും യജമാനന്മാർക്കു കീഴടങ്ങിയിരിപ്പിൻ. ദ്രഷ്ടിസേവകൊണ്ട് മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവരായല്ല ദൈവത്തിൻ ജനങ്ങളായിട്ടു അവന്റെ ചിത്തത്തെ മനഃപൂർവ്വമായിട്ട് നിവൃത്തിക്കുന്നവരായി സേവിപ്പിൻ. മാനുഷസേവകന്നു മനുഷ്യർ ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നു. ദൈവസേവകന്നു ദൈവമത്രേ പ്രതിഫലം നൽകുന്നു. വിശ്വസ്തത എല്ലാറ്റിൽ മഹാലാഭം തന്നെ. പെറ്റോരും മക്കളും ഗുരുശിഷ്യന്മാരും യജമാനനും വേലക്കാരും കോയ്യയും കുടികളും ഇവരെല്ലാവരും ദൈവത്തിന്നു കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടുന്നവർ ആകുകൊണ്ടു നാം ഓരോരുത്തർ നമ്മുടെ നിലക്കു തക്ക മുറയെ ഒപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം തന്നെ നമ്മെ കോപ്പുള്ളവരാക്കി തീർക്കേണമേ.

പ്രസാധകർ
താളിളക്കം

